



IN PACE IN IPSUM

XXIX. ÉVF. 1929. MÁJUS

VIRGO IPSUM, QUEM GENU



ÖRÖKIMÁDÁS



DORMIAM ET REQUIESCAM

HAVI FOLYÓIRAT

IT DEUM ADORAVIT.

ORIETUR JUSTITIA

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

SACRIFICIUM DEO



KIADJA
A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET



ET ABUNDANTIA PACIS

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

FLORABUNT SACERDOTES.



Megjelenik minden hó elején.



ET TURBETUR NIVUM ALTARIA

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest.

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM

ECCE AGNUS DEI

FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PANIS VITAE



ELECTORUM CONSERVASTI

QUIJUS NON SUM DIGNUS.

TARTALOM: *Neszmélyi Gyula dr.*: Mária. — *Eöri János*: Lelkünk Lelke. — *Fürt Leander*: Jézus, a mi Mindenünk. — *Kacsári Imre*: Nyugalmas alkonyon. — *Munkás J.*: Gondolatok május havára. — *Dr. Mátrai Gyula*: † Özv. omoroviczai Heinrich Ferencné. — *Galambos Kálmán*: A Megváltó. — *Oltáregyleti élet.*

Május 2-án van a *Mária Reparatrix-társaság* főünnepje: a *Virgo Reparatrix* (Engesztelő Szűz Mária) napja. Reggel 9 órakor ünnepi szentmisét énekel *dr. Csizsárik János* vál. püspök. Délután szentbeszéd és az összes kongreganistáink fogadalom-megújítása ünnepi áldással, amelyet *dr. Mészáros János* prelátnak, Öminenciájának jubiláló budapesti általános helytartója fog celebrálni.

Május folyamán mindennap d. u. 1/46 órakor rövid (5—10 perces) szentbeszéd lesz az Örökimádásban a Boldogságos Szűz tiszteletére. Utána litánia szentségbetétellel és naponta egy-egy magyar Mária-énekekkel. «*Máriát dicsélni, hívek jöjjetek, mert ő fogja kérni Fiát értetek.*» Bizony nagyon rászorulunk sok nyomorúságunkban a «*Szentséges Szűzasszony*», a mi «*Nagyasszonyunk*» segítségére.

Pünkösd-ünnepén, vasárnap d. e. 10 órakor ünnepélyes segédletes szentmise lesz.

Máj. 30—31—jún. 1-én lesz a szokásos eucharisztikus triduumunk a gyakori szentáldozás terjesztésére, amelyet június 2-án, vasárnap délután 1/46 órakor ünnepélyes körmenet fejez be, a legfölségesebb Oltáriszentséggel.

Több könyvről, hírről, beszámolóról a jövő számban.

Első áldozóknak nem adhatunk jobb
imakönyvet, mint

„AZ ISTENI GYERMEKBARÁTNÁL“-t,

amely nemcsak imádkozni, de lelkiéletet
élni tanítja meg a gyermekeket.

**Ára egészvászonkötésben:
1 P 50 fill.**

Megrendelhető kiadóhivatalunkban:

Budapest, IX. ker., Üllői-út 77. sz.



✧ MÁRIA ✧

AKKOR is szentül cseng a fülünkben, ha nem is mondjuk hozzá a szent jelzöt. De minek volna! Hisz Ő a szentség fogalmának legmagasabb fokán áll, mintegy benne él, bele van foglalva, át van itatva Mária neve a szentség dicsfényétől. Az idén oly nagyon várt virágos május királynője Ő. A mezők virágai, a kertek legszebb növényei kerülnek oltárára és kegyhelyei felé hőmpölygő áriákban csendül fel újra meg újra az «Üdvözlégy Mária», mert Ő a legszebb harmatos virág, az Ő személye magában véve is áhítatot keltő, vonzó, magasztos érzelmekkel telítő leadóállomás, ahonnet a jó Isten imádásának legmagasztosabb példája jut el a gyarló ember lelkébe.

Mária Istent dicsőíti létével. Hogy szeplőtelen, hogy malaszttal teljes, hogy Szűzanya, hogy Isten anyja, hogy megváltásunkban akkora része van, mind olyan titulusok, amelyek Istent dicsérik Máriában: «mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas». Ő Mária, mily boldogok vagyunk, hogy ismerhetünk és szemlélhetünk Téged! Igazán «Te vagy földi éltünk vezércsillaga, édes reménységünk, kegyes Szűzanya». Reád tekintünk, amikor az élet éjjelén minden oly sötét; amikor saját gyarlóságainknak árja szinte eltemet; amikor tenni kellene a jót és nincs erőnk; amikor érezzük, hogy engesztelésre hív az Úr kegyelmi szava; amikor érezzük, hogy a Szűzanya szentséges magzatának, az oltáriszentségi Úr Jézusnak vigasztalók kellene, milyen jó olyankor Máriára gondolnunk, a Szentséges Szűzre tekintenünk és az Engesztelő Szűzet (Virgo Reparatrix) segítségül hívunk, hogy most is Ő legyen elsősorban az Úr vigasztalása és segítsen minél többet megvalósítani abból a példából, amelyet Ő ad nekünk és tegyen bennünket minél megfelelőbb helyetteseivé a szentségi Úr Jézus körül. Mária legyen előttünk a felhőoszlop, mely minket mindig fényével vezet és bennünket is arra ösztönöz, hogy önmagunkban, a lelkünk állapotával, kegyelmi életünkkel, szívünk erénydicszével s főképp eucharisztikus engesztelésünkkel dicsőítsük Istent.

Neszmélyi Gyula dr.


LELKÜNK LELKE


(Veni Creator Spiritus.)

Jöjj el, Teremtő Szentlélek,
Ó látogasd meg híveid';
S kezdd művét, a lelketek
Töltsd el magas kegyelmeddel.

Neved méltán: vigasztaló,
Nagy Istenünk ajándéka,
Élő forrás, tűz, szeretet
És drága lelki szentkenet.

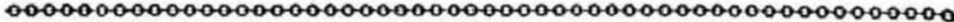
Ismerjük hét ajándékod,
Te ajkainkra szót adó!
Atyád üdvös ígérete
S áldó kezének ujja vagy.

Értelmünket világosítsd,
Szívünkbe öntsд szerelmedet;
Testünknek gyöngeségeit
Viselni, túrni adj erőt.

Ellenségünket messze űzd
És adj zavartalan békét;
Te légy előttünk a vezér,
Távol lesz így minden veszély.

Add, hogy teáltalad tudjuk
S ismerjük az Atyát s Fiút;
S téged, mindkettőjük Lelkét,
Erős hittel higgyünk mindig.

Fordította: Eöri János.



Jézus, a mi Mindenünk...

Az Úr Jézus beszéde a szentségházából: Gyermekem, Én vagyok Jézus! Az, aki téged örök szeretettel szeretlek! Mielőtt a világ lett, én már gondoltam reád... Amióta elhoztak a keresztkúthoz, szentségházamban nem szüntem meg reád gondolni... Anyai gondossággal örködtem fölötted és elkészítettem minden napra azokat a kegyelmeket, amelyekre épen szükséged volt... Lestem lelked törekvéseit, hogy azokat felém irányítsam..., megszámláltam minden könnyedet, minden sóhajodat..., elviseltem minden hibádat és nyomorúságodat...

Én vagyok az, aki a te szívedet teremtettem... Egyedül csak Én tudom megérteni... Egyedül csak Én ismerem annak legbensőbb redőit és Én tudok behatolni szíved legtitkosabb gondolataiba! Egyedül Én ismerem minden szomorúságodat, minden vágyadat... Egyedül Én tudom megmérni azok mélységét!...

Én vagyok az, aki egyedül ítélt olyannak, amilyen vagy, anélkül hogy a látszat megcsalna vagy félrevezetne. Egyedül csak Én tehetek neked valamit; a teremtmények csupán vak eszközök kezemben... Én vagyok, aki kezemben tartom életedet és egész sorsodat. Mikor megteremtettelek, mindent jövő boldogságodra készítettem elő!

Jöjj hát hozzám, ide, a szentség ház elé, ahol várakozom reád... Figyeld meg, amit majd szíved mélyén mondani fogok... Csak Nálam találsz meg az igazságot, csak Én tudlak téged boldoggá tenni! Szeretlek, gyermekem, tiszta, önzellen szeretettel, úgy, ahogy soha senki sem fog szeretni téged... és végtelenül óhajtom örök boldogságodat!

Hol találnál valakit, aki úgy szeressen téged, mint Én, hisz életemet adtam érte!...

Ki fogja megérteni fájdalmaitat úgy, mint Én?... Ki fog téged hibáid és nyomorúságaid dacára is szeretni?... Ki lesz az, aki sohasem fog belefáradni abba, hogy neked megbocsásson?... Emlékezzél meg, hogy Én vagyok az egyedüli barát, aki kitarat a szenvedések idején... Maga a halál sem vonhat ki végtelen hatalmam alól... Szentség házamban siránkozik Szívem vakságod és esztelenséged fölött..., azon, hogy a világban, a teremtményekben és a mulandó dolgokban keresel támaszt, segítséget, pedig ezek semmiképpen sem mozdíthatják elő örök boldogságodat.

Hívó lelek: Ó én lelkem, cszmélj már végre és lásd be, hogy egyedül az Úr Jézus az, aki egészen kielégíthet és örökre boldogíthat! Még meddig maradsz szórakozott és figyelmeilen közelében?!... Ó itt van, Aki által létezel és te elfelejtéd Őt és szétmorzsolod életedet!...

De mit is tehének neked a teremtmények, ó Istenem!?... Mit adtak eddig?!... Sokkal több keserűséget, mint örömet. Hol találtam szívet, mely engem tökéletesen megértett?!...

Ó Uram, a jövőben szentség házad lesz nyugalmas helye! Itt mindent megtalálok, minthogy Téged találak meg, aki kezdetem és végem vagy... Téged, ki meghittebb vagy nekem, mint én önmagamnak lehetek..., aki ismered akkor is, amikor magamat sem ismerem..., aki megteheted azt, amit én nem tehetek meg magamnak. Ó Jézusom, eucharisztikus Isten, légy tehát örökre Kincsem és Mindenem... *Fürt Leander.*

NYUGALMAS ALKONYON...

Már érzem, hogy a szívem néha kihagy,
már a melegben is sokszor fázom,
már nem lep meg a szép, könnyű álom,
már kicsinynek látom azt is — mi nagy...

Mégis oly vidám a testemnek társa,
az Úrtól kapott csoda: a lélek,
hisz érzem, vele örökké élek
s fény derül majd mai éjszakámra!...

Gondolatok május havára.

(Németből szabadon fordítva.)

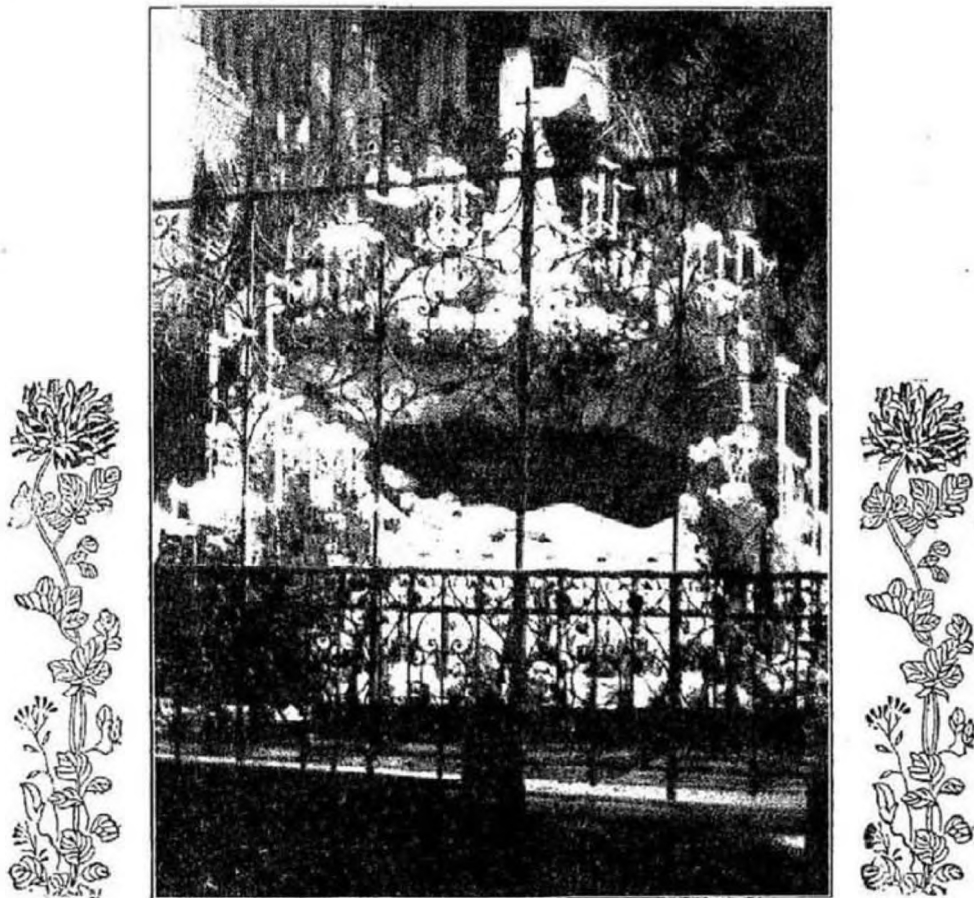
A BOLDOGSÁGOS Szűz Mária a szép szeretet anyja. — Ha mi úgy szeretünk, ahogyan Ő szeretett, leszünk mi az örök élet titkainak birtokosai: «Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt.» (Eccl. 24. 31.) Mária a szeplőtelen Szűz és Jézus embersége az Ő lényéből képződött. Szemléljük mi ezt a csodát! — ó mily tiszták voltak a szűzi kezek, amelyek a szeretet kis Királyát a jászolba fektették, Őt mozgatták, hordozták és szolgálták! Mily szűziek voltak az ajkak, amelyek Őt csókolták, mily szűziek a szemek, melyeknek szabad volt Őt minden ember előtt először szemlélni, neki, aki az isteni Gyermek pillantásában a határtalan szeretetet, a megváltói szeretetet látta világítani és akinek az Ő arculatának szépségét, az Ő mozdulatainak bájját szabad volt csodálnia!

Mily szeplőtelen volt mindenekelőtt a szív, amelyben a legszentebb Szívet, a szeretetnek Szívét, oly közel érezte dobogni. — Mária Szíve több volt Jézusnak az angyali karok harmoniájánál, az Ő pillantása több volt, mint az égnek minden csillogása. Ő az angyalok Királynője, Ő, aki az isteni kicsi kezeket cirógatta, akire az ég Királya rábízott! Amíg térdeire fektetve ringatta, örködött Mária a Gyermeknek, az örök Istennek szendergése felett és kétségtelenül átadta magát egy másik Betlehem szemléletére, szemléletre egy más látszólagos szendernek és folytonos áldozatnak nyugágya felett: a szentségházat szemlélve a későbbi időkben. A szerető, fájdalomokban gazdag Szűz előtt ott állt az összetörhetetlen jászol, amelyben Jézus évszázadról évszázadra, ezerszer és ezerszer elrejtve hagyja magát egy szerény oltár árnyékában, látta Őt bezárva a hidegben, de mégis a megszámlálhatatlan tabernákulumok boldog fogságában.

Ő szeplőtelen, szűzi Szeretet, éltesd, melegítsd, tisztítsd a mi szeretetünket. Kölesönözd nekünk a te szívedet, ó legtisztább Szűz, és mert mi, a te gyermekeid, a te fiadnak, Jézus Szívének apostolai vagyunk és mert mi utánad folytatólagosan a világnak Jézust ajándékozzuk, mert mi Őt oly sok lélekbe hozzuk, hogy Ő minél több családba leereszkedjék, adj nekünk egy tiszta, benső, határtalan szeretetet!

Mária a tiszta szeretet Királynője, de isteni értelemben még sokkal inkább a keresztfeszített szeretetnek, a szenvedő, vérző szeretetnek Királynője! «Ó ti mind, akik átmentek az úton, nézzétek és lássátok, ha van-e fájdalom, mint az én fájdalomam.» (Lament. 1. 12.) Mária a jászolnál sírt! Kimondhatatlan boldogságában, amikor Jézust a felejthetetlen Betlehemben bírta, belevegyült a jövő víziója, szeggyentől és gyalázattól. Mialatt Ő szent fiának altatódalt énekelt, látta Ő kegyetlen világosságban

az istengyilkos büntettet, az idők végeig átfúrja az Ő isteni Szívét a bűn mérges nyilával. Aztán csókolta, simogatta az Ő kezeit és megjelölte oly gyöngéd szeretettel a véres sebnek helyét. Odányomta ajkail a legszentebb lábakra és már előre engesztelte a kemény szegek által ejtett kegyetlen



Szentsír az Örökimadásban.

megsebzésért. Megnedvesítette az Ő szelíd könnyeivel az isteni homlokot, amely egyszer majd töviskoszorúval Iesz álfonva.

Mária mint tiszta Szűz, mint szent ostya, mint dicsőséges Anya fog titeket a szeretetre, a keresztnék szeretetére tanítani, Ő fog reményt adni nektek ahhoz a dicsőséges Szerethez, aki ott fenn vár az égben.

Munkás J.

† Özv. omoroviczai id. Heinrich Ferencné.



Igazi nagyasszony és buzgó eucharisztikus lélek volt csodálatos lelkierevével. Olyan gazdag életpélda az övé, hogy külön kell róla megemlékeznünk az Örökimádásban.

Özv. omoroviczai id. Heinrich Ferencné Budapesten, 1845 febr. 21-én született a nemes Tömörcsaládban. A szent kereszttségben Eugénia nevet nyert. Nevelése a legtisztább katolikus szellemben történt s ez a magyarázata annak a mély vallásosságának, mely őt egész életén áthatotta s amellyel

később férje oldalán a Heinrich-családot oly sok lelkipecséttel gazdagította. Esketését püspök nagybátyja, az akkori váci püspök végezte. Az Úr Isten őt fiúval áldotta meg, akiknek nevelése legfőbb gondját képezte. Említette egyszer előttem, hogy gyermekeivel mindig együtt végezte az esti imát, mint az a katolikus családoknál régen általános volt, de sajnos mind ritkább lesz napjainkban. — Előfordul sokszor, hogy a gyermekek kötelesek együtt imádkozni, de szüleik nélkül, ami azután azt eredményezi, hogy mikor megnőnek, fölmentve érzik magukat, mert kinőttek a gyermekkorból. — Özv. Heinrich Ferencné teljesen odaadta magát családjának és azt hangoztatta mindig gyermekei előtt, hogy *az igazi boldogságot nem a családon kívül, hanem a családon belül kell keresni*. Szinte próféta lélekkel látta meg 30 évvel előbb jelen korunkat, amikor a családi boldogság és összetartás helyébe a család érzelmi szétforgácsolódása és a családi élet diszharmonijája járul. Hála Istennek — mint azt nemrég P. Gillet párisi dómés provinciális a parlament delegációs termében tartott előadásában a francia ifjúságról mondotta, nálunk is kezd kialakulni az ifjúság józanabb elemeiben az a törekvés, hogy szép családi élet alapításával keressék az igazi boldogságot. Ezt a jó édesanyát nagy fájdalmak érték: kora ifjúságában, épen orvosi tanulmányainak befejezésekor veszítette el éleseszű Jenő fiát, majd férfierejének teljében az ő kedves Ferencét, a volt kereskedelmi minisztert és nemsokára rá a finomlelkű Aladárját, aki svéd konzul és meghatalmazott miniszter volt. Igen sajnó sebet ejtettek ezek a halálesetek egy olyan anyai szíven, mint az övé, de csodálatos lelkiereje és a még életben levő két fiának, nemkülönben unokáinak iránta való kimondhatatlan kedvessége nagyon segített neki a nehéz kereszt viselésében, amelyet még súlyosbított a már meglevő kereszt is, hogy t. i. 8 év óta térsúlyedésben szenvedett s e miatt nem mozoghatott szabadon. Az utolsó évben már többször betegeskedett, heves görcsrohamok kínozták, míg azután egy aggsági

trombozis márc. 25-én 1/2 10 órakor ki nem oltotta értékes életét. Temegetése — amelyet az érseki helytartó úr mint a budapesti Országos Központi Oltáregyesület igazgatója maga kívánt végezni, csodálatosan megható volt, mert szinte mindenkit az az érzés hatotta át, hogy egy nagy lélek üli diadalát a földi élet erős harcai után. Ilyen értelmű volt a búcsúztató beszéd is, amelyet az Oltáregyesület új ügyvezető igazgatójaként koporsójánál mondtam. Amikor ezt a koporsót szinte elborították a szebbnél-szebb virágok ezrei, arra gondoltam, hogy bár az anyaszentegyház ép azon órában gyászszolozsmát énekel, ennél a koporsónál igen helyén való «Venite exultemus Domino»-t (jöjjetek, örüljünk az Úr előtt) énekelni, mert itt egy nagy család valóban nagy édesanyját és nagyanyját búcsúztatjuk el. Az *erőstelkü asszonyt* láttam benne mindig, aki mindenütt ott volt, bent a családban és azonkívül is, ahol áldozatos szeretetre volt szükség, aki a nagy családja minden ügyét szívébe fogadta, aki tudott erélyesen helyteleníteni és nagylelkűen megbocsájtani. A legjobb családanyának ragyogó példaképe, akinek koporsójához mintegy annak a nagyon sok szeretetnek szimbolumaként hajlik a sok virág, amely az ő anyai szívének szeretetétől fakadt ki gyermekeinek és unokáinak lelkében. A *nagymama a Heinrich-családban fogalom volt és abszolút tekintély*. De meg is érdemelte ezt, mert sok buzgó imádsággal Istenhez kapcsolt lelke sohasem ítelt másképp, mint Isten ítéletével. Ha nem is mondta, úgy tett mint Lisieux kedves szentje mondta magáról: *«Ha valamit tenni akarok, előbb a jó Isten szemébe nézek s onnét olvasom ki, tetszik-e Neki, találkozik-e az ítéletem az Ő ítéletével!* Ez a nagyasszony tudott órák hosszat szórakozottság nélkül imádkozni.

S mert ilyen volt a lelke, azért volt jótettekben gazdag élete. Szinte nem volt Budapesten olyan jótékonyági intézmény, amelyben részt ne vett volna s még élete utolsó éveiben is sokszor mondtotta — az volt egyik legnagyobb öröme, hogy a keresztény felebaráti szeretet milyen főnségesen iparkodik felkarolni és támogatni a kor minden szükségletét.

Jótékonykodásának legfőbb tanúságtevőjeként azonban a B. O. K. Oe. — amelynek választmányi tagja volt — és a Mária Reparatrix-apácákat említem, akiket idetelepülésükben és később is a legigazibb szeretettel támogatott, mindig kedvesen kitalált címen küldött segítségével. Az Oltáregyesület vezérkarának egyik legbuzgóbb tagját veszítette el benne, aki mindig fáradhatlanul és nagy lelkierejű kitartással tudott dolgozni a szentségi Úr Jézus dicsőségeért. Az Örökimádás-templom megépítéséhez agilitásán kívül még azzal is hozzájárult, hogy ő adta családjával együtt a templom 28 mázsa összsúlyú négy harangját. Ezekből most árván szól az Örökimádás tornyában épen az ő harangja, az Eugénia-harang. De ez a harang ma diadalmasan szól, mert egy szép élet eredményeit hirdeti és az Ég

jutalmáért esedezik annak számára, akinek egy hosszú életem át elfáradt testét a boldog feltámadásig pihenni visszük a családi sírboltba. Ha nem volna már emlék a síron, aranszívét kellene fehér márványba foglalni és előtte mécesest gyújtani ezzel a felirattal: A legjobb édesanyának!

Körülbelül ezen gondolatokat adta a jó Isten lelkembe, amikor fölötte gyászbeszédet mondtam.

Most még ki akarom emelni azt az *eucharisztikus lelkületet*, amely özv. *Heinrich Ferencné* kiváltkép karakterizálta és szerintem legfőbb forrása volt csodás lelkijérének. A legfölségesebb Oltáriszentséget, ameddig csak kijárhatott, naponta vette magához. Amikor már ki nem járhatott, a boldogult *P. Tomcsányi*, a mindig nagy szeretettel emlegetett lelkiatyja vitte el neki hetenkint egyszer a szentségi Jézust. Az ő halála után az Oltáregyesülethez fordult és e sorok írója volt szerencsés minden pénteken a szentáldozásban részesíteni őt. Hogy mily nagy öröme volt a szentáldozás, meglátszott abból a szívből jövő hálából, amellyel azt mindannyiszor megköszönte. Sokszor már reggel 4 órától kezdte az előkészületi imádságokat, amikor áldozott és utána szinte egész nap legfőbb gondja volt a hálaadás. Lelke olyan finom és szép volt, hogy igazán hálát adok az isteni Gondviselésnek azért, hogy nekem abba a szép lelki világba bepillantást engedett és megmutatta, hogy mivé tudja formálni a lelket isteni művésze, az eucharisztikus Jézus.

És ez a tökéletes lélek végtelen alázatos maradt, apró gyarlóságokat is szigorúan számon kért magától s halála esetére száz szentmise mondatására kérte fel az Orsz. K. Oe.-t, amelynek erre a célra még életében szerződészerűleg 500 P-t adott át. Itt is jótékonykodni akart, mert azt mondta: «Tudja, tisztelendő úr, ha a jó Isten engem már egy szentmisével — amely, tudom, az Örökimádás privilegizált oltáránál teljes búcsúval jár — kivesz a tisztító tűzből, jó lesz a kilencvenkilenc más szegény léleknek, akikkel ezáltal fogok jót tenni.» Így az első hónapban negyvenöt szentmisét kapott az Örökimádásban, ahol a húsvéti ünnepek elmúltával külön ünnepi gyászmisét is mondott érte *dr. Mészáros János* érseki helytartó, az Örökimádás papjainak segédletével.

Legnagyobb örömnapja mindig az volt, hogy karácsony és húsvét alkalmával külön engedéllyel szentmise volt szalonjában. Ez a szentmise kárpótolta őt mindenért, de oda is tett volna arra a kis oltárra minden dísz és virágot, amije csak volt. Halála esetére az volt még utolsó kívánsága is, hogy őt a szalonjában mondassék érette az első szentmise. Ez a kívánsága is teljesült, mert az egyházi hatóság tekintettel a boldogult érdemeire, megadta e ritka engedélyt is.

Kedves olvasóinknak megígérjük, hogy erre a gazdag életre máskor is visszatérünk.

Szép életének legyen jutalma minél előbb a mennyország és ott a fátol nélkül látott Úr Jézus előtt legyen továbbra is közbenjárónk és segítőnk drága imádságaival.

Dr. Mátrai Gyula.

A Megváltó

Ájtatos ünnepi játék három részben.

Mások írásai nyomán színre alkalmazta *Galambos Kálmán*.

HARMADIK JELENET.

ÁDÁM, REMÉNYSÉG.

ÁDÁM: Nem álom a pokol, nem, hanem valóság!... Vajjon a Messiás kiömlő vére kioltja-e a pokol tüzét? Vajjon őt szent sebe lepecsételi-e annak ajtaját? Vajjon a Megváltó szeretete magával ragadja-e az eljövendőket? Vajjon lesznek-e, kikért érdemes a Megváltónak meghalnia? Ó, ha Lucifernek mégis igaza van! Ha az eljövendők mégis az ő utain haladnak!

REMÉNYSÉG: Ne gyötörd magad, Ádám! Hisz lelked lángja Jelohadt és elhamvadt, hisz szíved súlya megolvadt és eltűnt, mert láttad a jövőt!

ÁDÁM: Láttam. De csak a Megváltóban és magamban. De nem láttam utódaimban. Te a Reménység szelleme vagy, de ne vedd zokon, hogy újabb kétkedés gyötör. Érzem, felszakadnak szívem régi sebei, égetni és gyötörni kezd újból a tűz, a bűnnek átka.

REMÉNYSÉG: Megszűnt az átok. Az Isten Fia emberré lesz, hogy az ember fia Isten gyermekévé lehessen. A Megváltó keresztáldozatából, mint forrásból fakadnak a

szentségek, a kegyelemeszközök, melyek által az ember Isten gyermekének méltóságára emelkedik, bizonyos módon az isteni természet részesévé lesz, isteni világosságban jár, isteni eledellel táplálkozik, isteni, természetfölötti erővel rendelkezik és isteni örök életre van hivatva. A Megváltó keresztalálának áldása mindenkor és mindenütt.

ÁDÁM: Ó, ha én azt láthatnám!

REMÉNYSÉG: Lássad tehát! Im egyike a jövődöknek!

NEGYEDIK JELENET.

ÁDÁM, REMÉNYSÉG, BOUILLON (BUJON).

ÁDÁM (örömmel megy feléje): Ki vagy te áldott, a föld lakói közül?

BOUILLON: Bujon Gottfried, keresztény lovag vagyok.

ÁDÁM: Mi vagy?

BOUILLON: Krisztus katonája, Jézus szent sírjának harcosa, vagyis a Megváltó szolgálja.

ÁDÁM: Most már értem. A Megváltó szolgálja. És te nem érzed a kevélység ördögének hatalmát?

BOUILLON: Nem érzem, mert jelszavunk: Mindent Jézusért! Azért tüztük fel a harcos szent keresztet

hogy visszazerezzük a pogányoktól Jézus szent sírját.

ÁDÁM: De mikor siker koronázza fáradozástokat, mikor célt értek, nem vagytok kevélyek és büszkék?

BOUILLON: Mikor heves ostrom után bevettük Akkon tengerparti várát, örömnkben sírtunk; mikor megláttuk a szent várost, arca borultunk és a földet csókoztuk. Mikor kikiáltottak a meghódított Jeruzsálem királyának, nem óhajtottam ott aranykoronát viselni, hol a Megváltó töviskoronát hordott, s azért csak a Szentföld védelmezője a nevem.

ÁDÁM: Ennyi bátorság és ennyi tetterő és mégis mekkora alázatosság!

BOUILLON: A Mester mondta: «Tanuljatok tőlem, mert én szelíd és alázatos szívű vagyok!»

ÁDÁM: S megtanulják az alázatosságot tőle mások is?

BOUILLON: Lesz idő, mikor II. Frigyes, a hatalmas német-római császár darócruhában és mezitláb emeli vállára hazája örök büszkeségének, Erzsébet asszonynak koporsóját. Lesz idő, mikor Nagy Lajos, a magyarok királya, kinek idejében

országa Európa első nagyhatalma lesz, azt mondja: «Az emberek előtt az édig emelkedem, Isten előtt a porig alázom magamat». Lesz idő, mikor Paré, a világhírű orvos azt mondja: «Én gondolkodtam, Isten gyógyított». Mikor Kopernikusz, a felfedező lángelmék egyik legnagyobbika így szövegezi sírírát: «Nem keresem Pál kegyelmét, nem kérem Péter bocsánatát, csak azért a bocsánatért esdeklek, melyet a keresztfán a latornak adtál!»

ÁDÁM: Nekem, ó Megváltom!

BOUILLON: Szokás marad mindenkor, hogy Krisztus földi helytartója, a pápa, neve alá ezt írja: «Isten szolgáinak szolgája». A királyok pedig nagycsütörtökön megmossák a koldusok lábait. És sok-sok névtelen keresve-keresi az alkalmat az alázatosság gyakorlására.

ÁDÁM: Ó vérem, ó alázatos vérem!

BOUILLON: Ha nem leszünk, mint a kisdedek, hiúság, gőg és felfuvalkodás nélküliek, nem mehetünk be Isten országába.

ÁDÁM: Ó, csak indulj oda, hol alacsony a kapu, hová csak alázatos, lehajtott fővel lehet bejutni! (Bouillon el.) (Folyt. köv.)

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetés	2-50
Egyes példány	—25
Régi teljes évfolyam	1-20
Régi egyes példány	—10
Az O. E. Útmutatója	—80
Vezérkönyve	—80
Felvételi füzet	—06

Félszázados története	3—
Érme	1-20
Szervezése és működése	—10
Jézus Szíve hónapja, fűzve	—30
Kötve	—60
Nádasdy «Havi magány»	—80
«Kánter Károly»-emlékkönyv	1-20
Szent Zita élete	—20



Az áprilisi választmányi gyűlés a központban. Dr. Mátrai Gyula ügyv. igazgató megnyitóbeszédében rámutat a húsvéti ünnepkör emelkedett és győzelembiztos hangulatára, amely olyannyira rokon az oltáregyesületi szellemmel s épen azért nélkülözhetetlen is neki.

Nekünk jogunk van remélni, hogy minden, amit kegyeletes lelkülettel teszünk, amit hivatásunkból kifolyólag teszünk, annak lesz eredménye, ha nem is mindig a tőlünk várt, de mindenesetre abszolút értékű eredmény. Ne legyünk tehát sohá csüggetegek; valljuk mi is az «incipiam et complebo» elkezdem és befejezem elvet.

Ennek a győzelembiztos és mindig kitartó lelkületnek drága példáját láttuk az Istenben boldogult özv. Heinrich Ferencnében, aki hosszú éveken át volt az Eucharisztia buzgó apostola és a választmánynak egyik legagilisabb tagja. Mindig kész volt akárhova szólította őt az eucharisztikus hivatás. A Mária Reparatrix Társaság iránti gyengéd szeretete, az oltáregyesület minden ügyének odaadó felkarolása, az Örökimádás

egykori harangjai (most már csak az ő nevét viselő egyetlen harang szól) nem kevésbé hagytak utána igazán dicsőséges emléket, mint a családjában betöltött szerep, amelyben mindvégig a legmintaszerűbb anyai szív érezte magát egész utolsó leheletéig. Amikor emlékét áldva foglaljuk jegyzőkönyvbe, égerszersmind a szentségi Jézus felé száll fohásunk, hogy mi és még sokan mások is oly buzgón tudjunk dolgozni, mint Henrich Ferencné dolgozott.

Majd a választmány először megjelent új tagját, báró Jeszenák Gábor-nét köszönti és kéri, hogy gyarapítsa azt az energiát és erőt, amelyre az Oltáregyesületnek szüksége van, hogy az Oltáregyesület mindig előbbre jusson és minél jobban felelhessen meg hivatásának.

Jelenti, hogy a *kalocsaí, pécsi és győri egyházmegyék* Őeminenciája kérésére megígérték, hogy hozzánk küldik a Szentatyai jubileumára szánt ajándékaikat.

A Biboros Hercegprimás ajándéka. Őeminenciája a Szentatyának szánt ajándékokra 500 P-t küldött a Köz-

pontnak. A választmány a bíboros főpap kegyességének ezen újabb megnyilatkozását nagy örömmel vette tudomásul és a választmányi gyűlésből kifolyólag levélben köszönte meg Öeminenciájának.

Beigért adományok. *Dr. Hanauer Á. István* váci és *Mikes János* gróf szombathelyi püspökök 500—500 P, az Oltáregyesület házában fennálló Virgo Reparatrix kongregáció összes csoportjai a Szent Ignác Társulattal együtt két teljes garnitúra, vagyis két monstrancia, két ciborium, két kehely, két kustodia és szent olajtartók költségeit fogják fedezni.

Agyóri Szent Orsolya-zárdai eucharisztikus gyermekszövetség ápr. 7-i ünnepélye — amelyen *Dr. Mátrai Gyula* is beszédet mondott — jövedelméből 100 P-t adott át az ügyvezető igazgatónak szintén egy jubiláris kehely beszerzésére. A választmányi gyűlésen jelen levő *Orosdy Fülöpné* báróné szintén bejelenti, hogy egy egész garnitúra költségeit vállalja, amit a választmány hálás köszönettel vett tudomásul. Itt említjük meg, hogy az ápr. 22. terjesztőnői gyűlésen *dr. Schlauch Gézané*, a belvárosi oltáregyesület ügyvezető elnöknője bejelentette, hogy az ő egyesülete is egy [egész garnitúra költségeit vállalja. Ugyanekkor a tabáni Oltáregyesület egy nagy edény és N. N. terjesztőnő egy kehely költségeinek (90 P.) fedezésére tett ígéretet. N. N. püspök úr szintén 500 P-t ígért. Igazán végtelen jóleső örömmel hódolunk a szentségi Úr Jézushoz hű lelkek fenséges áldozatkészsége előtt.

A győri [Oltáregyesület egy-egy piros-fehér-zöld kazula, három alba és karing, nemkülönben tizenkét apró fehérnemű küldését vállalta. Hálásan köszönjük előre is a velünk kapcsolatban nem levő oltáregyesület közreműködését.

A római anyaoltáregyesület főnöknője meghatódottan köszönte meg jelentésünket és azt hiszi, hogy a Szentatyának szánt ajándékok között a mienk megint első helyen fog állani. Szívesen beleegyezik abba, hogy a mi tárgyaink ne szeptemberben, hanem csak az őszi katolikus nagygyűléssel kapcsolatos eme tárgyakból való külön kiállítás után érkezzenek meg Rómába.

Veszprémből *dr. Kiss György* oltáregyleti egyházi-igazgató küldött be lelkes levelet, amely buzgó közreműködést helyez kilátásba. A választmány hálásan emlékezik meg a mindig buzgó igazgató odaadó támogatásáról.

A trnavai Szent Adalbert Társulat vezérkönyvünk tót kiadásának jogát kéri. A választmány — abban a reményben, hogy a trianoni határok nem örökre készültek — csak az egyszeri kiadás jogát engedi át, azzal a kikötéssel, hogy a megjelent példányok 10%-át kapja meg be-kötötten.

Szentatyánk jubileumi emlékképét is bemutatta a választmánynak az ügyvezető-igazgató, amelyből magyar szöveget nyomtatva rá és darabonként 10 fillérért árusítva, szintén beszerezhetünk valamit a Szentatyának szánt ajándékokból.

Új terjesztőnőket is ajánlottak ki-nevezésre a Központnak. Ennek mindig örül a Központ, mert a szent-ségi Jézus dicsősége gyarapszik minden új terjesztőnő munkálkodásában.

Dr. Breyer István püspök. A választmány igen nagy lelkesedéssel teszi magáévá dr. Mátrai Gyula ügyv. ig. indítványát, hogy püspökké való kinevezése alkalmából kifolyólag üdvözölje a választmányt azt a buzgó főpapot, aki mindig olyan szeretettel működött közre az eucharisztikus Úr Jézus ügyeinek előmozdításán. Szívből kívánjuk: Ad multos annos!

A Lisieuxbe küldendő zászló, amely kiállításakor még csak fércelve és szétterfített állapotban szerepelt, elkészült és most avatásra vár. Az ünnepélyes zászlóavatást április 30-án tartja meg a Központ az Örökimádásban. A zászlóanyai tisztet *Anna főhercegasszony* fogja betölteni, az avatást pedig *dr. Mészáros János* prelátus, érseki ált. helytartó, országos főigazgatónk végzi.

Dr. Mészáros János 10 éve budapesti ált. érseki helytartó. Az ápr. 22. terjesztőnői gyűlésen *dr. Mátrai Gyula* ügyv. ig. megemlékezett arról az óriási munkásságról, amelyet országos főigazgatónk mint érseki ált. helytartó Budapesten a tíz év alatt kifejtett. Hogy Budapesten annyi új plébánia, lelkeszség, templomok, virágzó és szép jövőt ígérő egyház-községek vannak, az elsősorban dr. Mészáros prelátus érdeme. De mi az oltáregyesületi fiókok gyönyörű virágzását, a plébániákon szentségi Jézus elé gyűjtött férfiak és nők

hódolatát is bemutatjuk az Úr Jézusnak, amikor kegyelmet és áldást kérünk az évfordulón jóságos főigazgatónkra, akit nemcsak az Oltáregyesületben, de a kongregációinkban és más egyesületeinkben is mindig a legodaadóbb papi lélek buzgóságával láttunk tevékenykedni. A Központ felirathban üdvözölte Öméltóságát. Ápr. 25-én 9 órakor az Örökimádásban dr. Mátrai Gyula szentmisét mondott, amely alatt a terjesztőnők szentáldozásaikat ajánlották fel és új kegyelmeket kértek a budapesti általános érseki helytartó számára. A Katolikus Kör esti ülésén a Központot özv. dr. Kiss Aladárné alelnök-nő, Latinovics Róza és dr. Mátrai Gyula képviselték.

A Krisztinavárosi Oltáregyesület f. évi február 25-én tartotta méltóságos dr. Mészáros János prelátus, általános érseki helytartó úr jelenlétében jubiláris közgyűlését, mely alkalommal bemutatta az előző évben készített fehérneműt és egyházi zászlókat,

A tíz év előtti szomorú, történelmi időben 1919. február 23-án egy kicsiny, lelkes gárda, mely céljával tüzte ki az Eucharisztikus Krisztus nagyobb tiszteletének megvalósítását, nem törődve a tornyosuló akadályokkal és veszedelmekkel, megalakította a krisztinavárosi fiókegyesületet.

Az egyesület alapkövét Mészáros János dr. prelátus, érseki általános helytartó úr öméltósága részvételével Zelliger Vilmos dr. prelátus, apátplebános úr, Várkonyi Fidél dr.

cisztercita tanár úr és Balázs Benedicta szoc. testvér rakta le. Az egyesület tíz év alatt folyton erősödött, míg — most 480 tagot számláló — virágzó fává nőtt; mely fa árnyékában keres pihenést és megnyugvást sok — az élet keresztjét nehezen cipelő — fáradt lélek. Az első pénteki szentséges mise és közös szentáldozás, valamint az első vasárnapi félnapos szentségimádás magnetikusan vonzó hatású; a napi áldozók száma nőltön nő. E lelkes kis tábor most már tekintélyes számú férfitagot is számol, s mindnyája vállvetve vigyáznak a vezényszóra, amely hol hódolatra és imádásra, hol magábaszállásra, hol pedig áldozatos munkára hív.

Minden kedden kézimunkára gyűlnek össze az arra vállalkozók, amikor javítgatják a templomi ruhákat, varr-

nak és horgolnak új készleteket s megbeszélnek az újabb teendőket. — A templom, illetőleg oltárok és szobrok gondozását és tisztántartását is a tagok vállalták; a munka fel van osztva, s ki-ki köteles a magáét naponta gondozni. A tavaszi, nyári és őszi hónapokban bizony nagy munkát jelent ez, mert a hívek buzgótsága sok virágot hord össze, s ezek gondozása hosszabb időt igényel. Isten dicsőségére dolgozni azonban lélekemelő munka.

Mínt hogy a hadsereg nemcsak közkatonákból áll, hanem a vezérkaré a főszerep, szeretettel meg kell itt hajtani a köszönet és hála zászlaját a főtisztelendő vezetőség előtt, mert az ő buzgalma és istenszeretetük tükörképe a krisztinavárosi fiókkolláregyesület.

É.

Dr. Mihályfi Ákos: Szűz Mária az ó-szövetségben. Májusi elmélkedések. II. kiadás, 192 oldal, bolti ára 3 pengő. Szent István-Társulat kiadása. Úgy hat, mint egy friss, eleven, most írt munka, pedig az előszóból megtudjuk, hogy második kiadás, mely az elsőnek pont negyvenéves fordulójára következett be. A tudós szerző, aki azóta nagy, monumentális művekkel gazdagította a magyar theologiai irodalmat, ezzel indult el irodalmi pályáján. Egy májusi virágessokkal a legszentebb Szűzanya oltára elé. Megkapó, szép elmélkedések ezek, melyek friss üdőségükkel most se veszítették el. Mély tudás hömpölyög bennük s meleg, odaadó szeretet tüzesíti át a szavakat. Itt van tartalom, nemes, gazdag tartalom, melynek szemcái a Szentírás s a Szentatyák kincstára adja össze s nemesak lelkesült szavak, — mint annyiszor a hasonló Mária-elmélkedésekben! — költői képek, lírai ömlengések, komoly, megfogható alap nélkül. Pedig a veszély — Szűz Mária ószövetségi előképeiről lévén szó — különösen nagy volt, hogy a fantázia az összehasonlítások, új kombinációk útvesztőiben szabadjára menjen. Szerző nem tette, megmaradt az Írás és az Atyák bázisán. Praktikus megjegyzései, nemes érzelmektől átitatott, emelkedett stílusa csak emelik a könyv értékét.

Nyírsztor Zoltán dr.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.